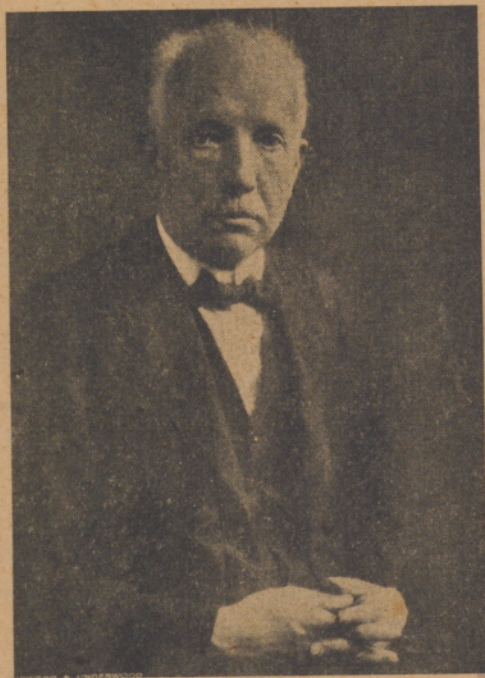

LA MÚSICA

PUBLICACIÓ SETMANAL IL·LUSTRADA

Director: CAMIL OLIVERAS

RICHARD
STRAUSS

qui ha acomplert
els 70 anys

CASA MOZART
LUISE
GRAN ATELIER MÚSIC
Rambla de Catalunya, 83
TEL. 111.111

PROGRAMES MUSICALS DE LA SETMANA
PAGINES, 8 9 i 10

5'50 Ptes. trimestre
a Barcelona

Fora de Barcelona
14 Ptes. semestre

Número 0'50
aolt Ptes.

GRAN TEATRE DEL LICEU

EMPRESA I DIRECCIÓ ARTÍSTICA

Joan Mestres Calvet

Temporada d'hivern 1934-35 :: Gran Companyia d'Opera

Diumenge 2 de desembre tarda

EL CAVALLER DE LA ROSA

Dimarts dia 4 nit

Funció popular

EL CAVALLER DE LA ROSA

Dijous dia 6 nit

Primera de la ópera

ELS PURITANS

Campiña, Lázaro Granforte

Mtre. Padovany

Dissabte dia 8 tarda

EL TROVADOR

Campiña, Altube, Granforte

Mtre. Sabater

Diumenge dia 9 tarda

ELS PURITANS

ES DESPATXA A COMPTADURIA

LA MÚSICA

PUBLICACIÓ SETMANAL IL·LUSTRADA

Director * CAMIL OLIVERAS

Redació i administració

Carme, 30

BARCELONA

Es ven en els llocs de periodics que posseix la Llibreria Catalonia: a la casa Central de la Ronda de Sant Pere: Als quioscs de periodics de la Rambla en front hospital. carrer Fontanella: Avinguda Portal de l'Angel: carrer del Arch: Llibreria Nacional i Estrangera i a tots els magatzems de música d'aquesta ciutat.

LA MÚSICA

PUBLICACIÓ SETMANAL IL·LUSTRADA

Director: CAMIL OLIVERAS

Redacció i Administració: Carme, 30, baixos

Impremta: Córcega, 204 — Teléfono 70593

ADVERTIMENT

Una important avaria a les màquines de la nostra impremta ens obliga a ajornar la publicació del número 6 de LA MÚSICA, ajornament que de ban antuvi creguérem momentani per tal que tot feia preveure una ràpida reparació. El fet, però, que cap operari es prestés a treballar en l'arranjament de les esmentades màquines en diumenge féu impossible el nostre propòsit, fracassant també el nostre intent de traslladar els motllos a una altra impremta per tal de portar endavant el tiratge. Totes les imprentes que tenim conegudes es trobaven amb llurs màquines ocupades i sense personal disponible, no poguent tirar-se la revista fins el dijous el més aviat. Tenint en compte que ja ens venia al damunt el número següent del dissabte, vàrem creure que el que procedia fer, era fusionar en un sol els dos números de LA MÚSICA, amb un augment de planes que substitueixi aquelles que en l'anterior setmana hem deixat de publicar.

LA MÚSICA prega, doncs, als seus benivolguts subscriptors i lectors, que perdonin aquest involuntari retard i espera en el successiu poder prevenir els altres possibles inconvenients que en endavant puguin presentar-se, a fi de que la nostra publicació no sofreixi novament cap altra suspensió com la que hem hagut de lamentar ara.

LA DIRECCIÓ

RICHARD STRAUSS

En commemorar el setante aniversari de la naixença d'aquest gloriós compositor alemany, ens cal registrar alguns dels fets que més ens han lligat amb l'història artística d'aquest gran mestre, ensems que alguns trets anecdòtics que tenen un curiós interès avui en commemorar aquesta data trascendental i en general en tots aquells moments en els quals ens calgui honorar la seva figura excelsa.

Barcelona conegué Richard Strauss personalment, l'11 de novembre de 1897 al desaparegut Teatre Liric, i en aquest i en els successius concerts que dirigí es verificà l'estrena dels seus magnífics poemes simfònics «Don Joan» i «Mort i Transfiguració». En 1901, al Gran Teatre del Liceu, ens oferí els poemes «Una vida d'heroi» i «Les entremaliadures de Till Eulenspiegel»; «Macbeth»; «Don Quixot»; la «Simfonia dels Alps» i en el Teatre «Salomé», «El Cavaller de la Rosa» i «Intermezzo».

Richard Strauss adquirí en ben poc temps una fama preponderant. Podríem dir que després de Wagner, fou l'introduïdor dels procediments nomenats «dissonants», que a l'alçària que ara som ja no «dissonen» ni poc ni molt al costat d'altres «dissonàncies» actualment emprades.

Nasqué a Munich l'any 1864 i fou fill d'un professor de trompa de l'Òpera de la seva ciutat nadiua. Fèu els seus estudis amb el mestre de Capella Fr. W. Meyer.

OCTAVI ROFRANO

SOFIA DE FANINAL

ANINA

Es fama que Richard Strauss, en la seva joventut, havia actuat a l'Orquestra com a simple professor... de caixa i plats. Així, el músic que no n'encertava cap, tingué d'ésser acomiadat per no servir com a professor d'orquestra, aquella orquestra que més tard hauria de dominar, eixamplar i multiplicar com cap altre. No sabem si ara Strauss encertaria els colps de caixa i plats des dels rengles de la democràcia orquestral, el que sabem és que sap col·locar-los amb una suprema correcció damunt del pentàgram.

Recordem ara, com a un dels moments transcendents de la música straussiana a casa nostra, l'estrena de la «Salomé», l'obra, no tan sols dissonant, sinó condensada, a la qual es resistien a assistir les dames de la nostra aristocràcia, aquelles mateixes dames que no sentien la més petita adversió davant d'aquella *seràfica* «Traviata».

«Salomé» va triomfar, perquè és tota ella l'obra mestra d'una generació musical que avençava fermament pels camins genials que havia traçat Wagner. Strauss, però, no podia deixar els seus procediments tancats a l'estètica del drama tràgic. Algú va insinuar que el mestre només podia emprar el seu temperament musical en aquelles obres de caràcters fortament dramàtics... i sorgí «El Cavaller de la Rosa», aquesta joia de l'òpera còmica contemporània que coneixem des de fa prop de vint anys i que avui entrarà amb tots els honors a l'escena catalana.

Setanta anys ben aprofitats, setanta anys gloriosos d'un músic que marca una època i que deixa un monumental bagatge per a la Història de la Música Universal.

Sigui aquest «Cavaller català» de la rosa de Sant oJrdi, el qui, en nom de la nostra Catalunya, l'ofreni al venerable i ja immortal compositor septagenari!

CAMIL OLIVERAS

EL CAVALLER DE LA ROSA HA PARLAT EN CATALÀ

Avui s'escau de representar-se al nostre primer escenari aquesta bella comèdia musical de Ricard Strauss, totalment interpretada amb la nostra parla; saludem aquesta data amb emoció, car ella representa el primer pas ferm per una possible catalanització de l'escena lírica.

No és pas aquest el moment oportú d'entrar en interioritats històriques de com i quina manera aquest fet ha estat una realitat; ja ens vagarà en un esdevenidor immediat en fer l'anàlisi dels esdeveniments registrats en la vida del Liceu, i ara ofrenem aquesta joia nostra a Ricard Strauss, amb motiu d'acomplir el mestre els 70 anys venerables de la seva vida.

Una petita boira entela aquesta joia d'avui: el no haver estat possible reunir els intèrprets necessaris per tal que fossin tots ells catalans. Hem de mostrar-nos, però, satisfets i ho estem de debò. Cal fer tot el necessari per aconseguir aquest desig totalitari, car tenim el convenciment que orientant les tasques pedagògico-musical en aquest sentit, el fruit no es faria esperar.

De totes passades, i amb les imperfeccions pròpies del primer pas, la realitat del fet ens omplena d'optimisme i si l'interrogant que pesa damunt l'esdevenidor del Liceu és resolt d'acord amb el sentit comú, aquest fet que saludem avui pot ésser l'inici de la total catalanització de la nostra escena musical.

EDUARD PRIETO

LA OPERA

Gran Teatre del Liceu

La inaugural del nostre primer Teatre líric, assolí tots els caràcters d'una veritable solemnitat musical. «Boris Godounoff», de Moussorgsky, és obra que atrau l'atenció del públic i que per les seves altes valors artístiques, desvetlla sempre l'entusiasme del públic oient. La figura d'Alexander Kipnis tingué d'ésser substituïda obligadament per un altre artista de gran categoria com Sigmund Zalewsky. Aquest gran cantant, també gran actor, féu un protagonista excel·lent, mantenint sempre la tensió del drama, en el qual s'imposà ja a la sortida i més tard en les escenes de la mort, on estigué magistralment. Acompanyaren al senyor Zalewsky, ultra els senyors Ritch, Possemkowsky, Douvrowsky i Kaidanoff, les senyores Sadoven, Guebrant, Azroff, Fiszal i Antonowich.

L'orquestra fou dirigida molt justament pel mestre Michel Steimann i la direcció escènica i coreogràfica molt bé a càrrec dels senyors Moysenko i Wassilieff.

* * *

El dijous següent fou posat per primera vegada en català «El Cavaller de la Rosa», de Richard Strauss, segons la versió catalana que del llibre de Hug de Hofmannsthal ha fet l'illustre musicògraf Joaquim Pena. Aquesta obra, que s'ha posat per tal de commemorar el setantè aniversari del naixement del gran compositor, ha estat interpretada per les senyores Carlota Dahmen, Mercè Capsir, Conxita Oliver i pel baix senyor Vicents Bettoni. Carlota Dahmen ha interpretat el «Cavaller Octavi» desinvoltagment, donant-li tota la gràcia que aquesta part requereix. Mercè Capsir bé com a cantant, si les habituds de diva «alla italiana» no la perjudiquessin tant per a la comprensió del seu paper. Dirigir-se al públic, de cara al «pinyol», en una obra com aquesta no hi escau gaire bé. La senyoreta Conxita Oliver cantà magníficament la «Mariscal» essent la més clara de dicció. Serà indubtablement una gran cantatriu quan domini l'escena. El senyor Bettoni féu un Baró Ochs molt ben caracteritzat, ben acompanyat d'una veu agradosa i potent. Els altres artistes secundaris acompliren amb discreció el seu comès.

La direcció d'orquestra estigué a càrrec del nostre eminent violinista Joan Manén. En els primers actes hi hagué moments de divagació en els quals el mestre no arribà a fer-se amb l'ambient de pur estil vienès. Amb tot, al darrer acte, el mestre Manén aconseguí efectes contundents, arribant a familiaritzar-se amb la partitura un xic més profundament.

La direcció escènica, a càrrec d'Adrià Gual, no aconseguí tampoc vèncer certs defectes anacrònics a l'escenari del Liceu.

En resum, «El Cavaller de la Rosa», sense ésser una veritable perfecció, ha assolit un brillantíssim èxit, bona part del qual és degut a la traducció del senyor Pena i a la bona voluntat dels seus eminents intèrprets.

* * *

«Andrea Chenier», de Umberto Giordano, és la darrera obra que s'ha posat en la temporada següent. L'obra en si és força mancada d'interès i sols pot reeixir amb una interpretació excel·lent. La que ha tingut en la present temporada ha estat ben acceptable, sense arribar a una alçària preeminent. La senyora Fidela Campiña i el senyor Granforte donaren un gros relleu als seus respectius papers, cosa la qual no assolí el tenor Altube, potser per la seva inexperiència de l'escena i que més endavant anirà adquirint indubtablement. Els chors no tan afinats ni tan justos com fóra menester i molt ben portada l'orquestra pel nostre excellent mestre Josep Sabater.

En totes aquestes representacions la Sala del nostre Gran Teatre ha presentat un brillantíssim aspecte, essent de notar que poc a poc va recobrant aquell fastuós aspecte que li era ja característic en altres temps.

CAMIL OLIVERAS

Els Artistes del Gran Teatre del Liceu

Mercés Capsir

Vicenç Betoni

Segimond Zalewsky

Associació de Música «da Camera»
Audicions Intimes

Dissabte, 1 desembre 1934, a les 10 vespre

Fèlix Galimír, violí I
Adrienne Galimír, violí II
Renée Galimír, viola
Margherite Galimír, violoncel

Quartet, op. 18, n.º 3 Beethoven
Quartet, op. 10 Debussy
Quartet, op. 41, n.º 3 Schumann

Associació Musical del Districte IXè.

Dimecres, 28 novembre 1934, a les 10 vespre

Lluís Benejam, violí
Miquel Domingo, violí
Joan Casals, viola
Robert Torres, violoncel

Quartet en sol, op. 77, n.º 1, Haydn
Allegro moderato.
Adagio.
Menuetto (Presto).
Finale (Vivace).

Quartet en sol, op. 10, n.º 1, Debussy
Animé très décidé.
Assez vif et bien rythmé.
Andantino doucement expressif.
Très modéré.

Quartet, op. 18, n.º 3, Beethoven
Allegro.
Menuetto.
Andante cantabile.
Allegro.

Diumenge, 2 de desembre del 1934
a un quart de dotze del matí
Tercer Concert Simfònic Popular
de Tardor

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA
(Orquestra Municipal d'Instruments de Vent)
Direcció: Joan Lamote de Grignon

Cosí fan tutte, obertura Mozart
Primera Simfonia, en Do menor, op. 68 Brahms-J. Lamote de Grignon
I Poco sostenuto. Allegro.
II Andante sostenuto.
III Un poco allegretto è gragioso.
IV Adagio. Allegro non troppo ma con brio.

Ramuntxo, obertura
Pierné-J. Lamote de Grignon
Dansa Macabra, poema Simfònic
Saint-Saëns-J. Lamote de Grignon
L'Après-midi d'un faune, poema Simfònic
Debussy-J. Lamote de Grignon

(1.ª audició per la Banda Municipal.)
Els Mestres Cantaires, obertura Wagner
CASAL DEL METGE

Associació de Música «da Camera»
Audicions Intimes

Dimarts, 4 desembre 1934, a les 10 vespre

Fèlix Galimír, violí I
Adrienne Galimír, violí II
Renée Galimír, viola
Marguerite Galimír, violoncel

Quartet, op. 465 Mozart
Suite lírica (1.ª audició) Alban Berg
Quartet, en re menor Schubert
INSTITUT DE MEDICINA PRACTICA

Curset d'Extensió Científica
a càrrec del doctor
F. BASCOMPTE LAKANAL

Dijous, 6 de desembre 1934, a les 10 vespre

VII i darrera Conferència
sobre el tema

«Possibilitats actuals de la terapèutica per la música»

L'entrada és lliure per a tothom
PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Associació de Cultura Musical

Dijous, 6 de desembre 1934, a les 10 vespre

JOSEF HOFMAN
pianista

En tancar aquesta edició, l'artista no ha lliurat encara a l'Associació de Cultura Musical, el contingut del programa a executar.
PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Associació Obrera de Concerts

Diumenge, 2.ª de desembre 1934 a les 5 tarda
Commemoració del Primer Centenari

d'Audicions de l'Associació
Recital PAU CASALS
violoncel·lista
Blai Net, pianista

Sonata Grieg
Suite en Do menor J. S. Bach

Set Variacions sobre un tema de Mozart
Beethoven
Sonata Haydn
PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Diumenge, 9 de desembre 1934, a les 5 tarda
Concert per
L'ORFEO CATALA
sota la direcció del mestre
Lluís Millet

El cant de la Senyera Millet
La Dama d'Aràgo Millet

Sopran sol: senyora Fornells.
 El mercat de Tàrraga Güell
 Cançó dels llauradors Nicolau
 Cançó de la Moreneta Nicolau
 Oda a la mar llunyana Vives
 Cançó de l'amor primera (1.ª audició)

Balada, Sardana (1.ª audició) Marimon
 Tenor sol: senyor Torra. Marimon

II

Negra sombra, Balada gallega Montes
 Nit sens repòs, Cançó escocesa (1.ª audició) Roberton

Ca la vella Bepa, Cançó popular d'Auvèrnia
 i de Quercy Canteloube
 El Paradís en festa, Cançó popular de la
 Xampanya Canteloube

Jo estimo l'amor, Cançó popular de Cornualles (1.ª audició) Holst

El cant del ferrer, Cançó popular de Hampshire (1.ª audició) Holst

Teresa Niclau

Per la secció de noies.

Divendres Sant Nicolau

Solistes: senyora Fornells, senyoreta Ro-
 ca i senyors Torra i Valls.

Representacions d'Operes de la Setmana

GRAN TEATRE DEL LICEU

—:—

Dissabte, 1 de desembre 1934, a les 9 vespre

BORIS GODOUNOFF

de Moussorgsky

per Zalesky, Ritch, Possemkovsky, Kuida-

noff i Sadoven

Direcció: Michel Steimann

—:—

Diumenge, 2 de desembre 1934, a les 5 tarda

EL CAVALLER DE LA ROSA

de Richard Strauss

(en català)

per Capsir, Dahmen, Oliver i Bettoni

Direcció: Joan Manén

—:—

Dimarts, 4 de desembre 1934, a les 9 vespre

Funció Popular

EL CAVALLER DE LA ROSA

de Richard Strauss

(en català)

per Capsir, Dahmen, Oliver i Bettoni

Direcció: Joan Manén

—:—

Dijous, 6 de desembre 1934, a les 9 vespre

ELS PURITANS

de Bellini

per Capsir, Làzaro i Granforte

Direcció: Alfred Padovani

—:—

Dissabte, 8 de desembre 1934, a les 5 tarda

EL TROBADOR

de Verdi

per Campiña, Altube i Granforte

Direcció: Josep Sabater

—:—

Diumenge, 9 de desembre 1934, a les 5 tarda

ELS PURITANS

de Bellini

per Capsir, Làzaro i Granforte

Direcció: Alfred Padovani

Aquest número ha estat
visat per la censura

CALENDARI MUSICAL DE LA SETMANA

Del 1 al 9 de Desembre de 1934

<i>Dissabte</i> 1 <i>Desembre</i>	Casal del Metge Galemir Quartet <i>de Viena</i> Audicions Intimes a les 10 del vespre	<i>Dijous</i> 6 <i>Desembre</i>	Palau de la Música Catalana Associació de Cultura Musical JOSEF HOFMANN Pianista a les 10 del vespre
<i>Dissabte</i> 1 <i>Desembre</i>	Gran Teatre del Liceu Boris Godounoff <i>de Moussorgsky</i> per ZALEWSKY Dir. orció: Michel Steimann A les 9 de la nit	<i>Dijous</i> 6 <i>Desembre</i>	Gran Teatre del Liceu <i>1.ª de l'òpera</i> ELS PURITANS <i>de BELLINI</i> Campiña-Lázaro-Granforte Direcció: ALFRED PADOVANI a les 9 de la nit
<i>Diumenge</i> 2 <i>Desembre</i>	Palau Municipal de Belles Arts Banda Municipal <i>de Barcelona</i> Direcció: J. Lamote de Guignón a un quart de dotze del mití	<i>Dijous</i> 6 <i>Desembre</i>	Institut de Medicina Practica La medicina en l'Art Musical cursel d' Extensió Científica Pel doctor F. Bascompte Lakanal VII i darrera conferència a les 10 del vespre
<i>Diumenge</i> 2 <i>Desembre</i>	Palau de la Música Catalana Associació Obrera de Concerts Recital PAU CASALS violoncel·lista Blai Nel, pianista a les 5 de la tarda	<i>Dijous</i> 7 <i>Desembre</i>	Teatre de l'Orfeo L'Eco de Catalunya Associació Musical del Districte IX QUARTET LYCEUM a les 10 del vespre
<i>Diumenge</i> 2 <i>Desembre</i>	Gran Teatre del Liceu El Cavaller de la Rosa <i>de Richard Strauss</i> Capstr-Dahmen-Oliver-Beloni Direcció: JOAN MANEN a les 5 de la tarda	<i>Dissabte</i> 8 <i>Desembre</i>	Gran Teatre del Liceu EL TROBADOR <i>de Verdi</i> Campiña-Altube-Granforte Direcció: JOSEP SABATER a les 5 de la tarda
<i>Dimarts</i> 4 <i>Desembre</i>	Gran Teatre del Liceu FUNCIO POPULAR El Cavaller de la Rosa <i>de Richard Strauss</i> Capstr-Dahmen-Oliver-Beloni Direcció: JOAN MANEN a les 9 de la nit	<i>Diumenge</i> 9 <i>Desembre</i>	Gran Teatre del Liceu ELS PURITANS <i>de Bellini</i> Campiña-Lázaro-Granforte Direcció: ALFRED PADOVANI a les 5 de la tarda
<i>Dimarts</i> 4 <i>Desembre</i>	Casal del Metge Galemir Quartet <i>de Viena</i> Audicions Intimes a les 10 del vespre	<i>Diumenge</i> 9 <i>Desembre</i>	Palau de la Música Catalana ORFEO CATALA Direcció: LLUIS MI LET a les 5 de la tarda

Localitats als respectius locals per als Concerts públics.
Per a les Associacions inscripcions de soci als estatges de
les mateixes.

La Conferència es lliure d'entrada per a tothom.

Els Concerts Simfònics

Palau de la Música Catalana

Associació de Música "Da Camera"

Amb tots els honors d'una gran solemnitat celebrà l'«Associació de Música «da Camera» l'anunciat «Festival Strauss», en commemoració del setantè aniversari d'aquest gran compositor alemany, que tants admiradors entusiastes té a la nostra ciutat. Aquest esdeveniment fou, per especial indicació del propi Ricard Strass, dirigit pel mestre Eugen Papst, d'Hamburg, el qual dirigeix l'Orquestra Pau Casals amb una gran autoritat, no desproveïda de la fredor que produeix l'executant o director que reserva l'expansió, que no es lliura, amb tota la llur energia i entusiasme a la tasca que li ha estat encomanada. I és que el mestre Papst és un d'aquells directors que serveixen la línia elegant, que aconsegueixen el seu mandat amb dignitat, que no obliden, però, l'estètica, deixant-se portar per la força impulsiva a la qual convida la grandiositat i l'emotivitat d'aquelles obres que li són confiades. D'això patí en molts passatges la «Simfonia dels Alps», en la qual s'hi trobà a manca relleu i coloració. És cert que l'instrumental era insuficient a les exigències d'aquesta partitura monumental. El poema simfònic «Don Joan» fou molt justament interpretat i molt especialment s'aplaudiren amb el major entusiasme les sis cançons que, junt amb l'orquestra, interpretà l'eminent cantatriu Carlota Dalmau. Aquesta gran artista interpretà dues de les obres esmentades en català, assolint en totes elles un èxit esclatant.

En resum, aquest concert, deixant de banda el que ja hem consignat, fou un nou grandiosos èxit que cal apuntar a la llarga sèrie dels que es porta ben guanyats l'«Associació de Música «da Camera».

Associació Obrera de Concerts

Una variant ens oferí el darrer concert de l'Obrera en relació amb el programa executat en l'audició també darrera de l'Orquestra Pau Casals. Aquesta li constituï l'aditament al programa del «Concert» en si bemoll menor op. 23 per a piano i orquestra, de Txaikòvski, que s'ervi per a presentar al pianista austriac Erich Landerer. Aquest jove concertista, posseïdor d'un temperament, potser un xic massa impulsiu, palesà un complert domini del teclat i una gran quantitat de recursos tècnics que feren la seva tasca ben lloable. És cert que en alguns passatges no assolí afrenar la marxa bon xic massa accelerada que s'havia emprès, la qual cosa féu precisa l'atenta intervenció del mestre Lamotté de Grignon, que dirigia l'orquestra per tal que el conjunt no sofri desperfectes involuntaris. Tanmateix, alguns temps passaren per alt al pianista, si bé, coneixedor de l'obra que executava, sabé nivellar-se i fer-se aplaudir abundantment, per tal que posseeix unes condicions de virtuós força envejables. El «Concert» de Txaikòvski és, com la majoria de les obres d'aquest autor, una bella pàgina mal habilitada amb una ben defectuosa orquestració. Aquesta desavantatge fou ben salvada per la batuta del mestre

Lamote de Grignon, que aconduí l'Orquestra Pau Casals amb una justesa i cohesió tal, que la interpretació superà les valors intrínseques de l'obra, fent-la agradable i produint efectes fàcils a la captació del general aplaudiment de l'auditori.

El concert havia començat amb l'obertura de «Manfred» de Schumann, executant-se a la segona part el poema simfònic d'alta novetat «Kaa», del compositor A. Bloch, acollit correctament si bé sense entusiasme, el qual fou justament reservat pel «Poema romàntic» del mestre Lamote de Grignon i per l'«Encantament del foc» de «La Walkyria», de Ricard Wagner. L'Orquestra Pau Casals i el mestre Lamote de Grignon foren aclamats a la fi del concert i amb ells el baix senyor Sánchez Parra, que en aquesta audició estigué molt més ben centrat que en el darrer concert de l'Orquestra Pau Casals donat l'anterior diumenge a la tarda.

En acabar el concert matinal, l'Associació Obrera de Concerts reüní als elements que integren l'Institut Orquestral que dirigeix el mestre Joan Pich Santasusana, en un íntim dinar en commemoració del seu èxit inaugural. En aquest acte els executants, que amb tant dalit han treballat sota la direcció del jove mestre, li dedicaren un delicat homenatge consistent en un artístic pergami, curiosament emmarcat, contenint les signatures de tots els components de l'admirable Institut Orquestral. En aquest acte foren pronunciats diferents parlaments dedicant justos elogis a l'homenatjat, que aquest agrai amb sinceres frases, amb les quals, després dels corresponents aplaudiments, es donà la festa per acabada. No cal dir que *La Música* s'adhereix amb tot entusiasme a l'homenatge dedicat al nostre bon amic, al qual enviem la nostra coral felicitació desitjant-li els majors triomfs en la seva tan difícil com brillantíssima tasca.

Palau de Belles Arts

Banda Municipal de Barcelona

(ORQUESTRA MUNICIPAL D'INSTRUMENTS DE VENT)

Per a segon concert de curs, la nostra corporació musical que dirigeix, amb tan altíssim mestratge el seu il·lustre mestre J. Lamote de Grignon, ha ofert una nova avinentesa al seu gros i entusiasta públic, per assaltar de nou les dependències del Palau de Belles Arts, amb tot i ésser aquest, en part, destinat a caserna provisional dels mossos de l'esquadra. Això pot ben dir-se de la nova gran reunió del diumenge dedicada al déu Beethoven, al qual era dedicat el programa íntegre d'aquest festival.

I així una nova audició de la «Heroica», que sempre és un excel·lentíssim plat, més quan porta unes directrius tan excel·lents beethovenianes com aquelles que aconduïxen al triomf ja mai discutible de la Banda Municipal. El mestre Lamote de Grignon elevà les esplendors d'aquesta gran simfonia a les regions inaccessibles del més pur caire beethovenià, aquell que deixa fora de combat a tots els «ultres» d'ocasió que tant s'estilen ara. ¡«Kaa», Bloch no s'hi pot comparar!

La sorpresa d'aquesta magna audició, fou la presentació del jove violinista Abelard Mus, director del Conservatori de Castelló de la Plana i artista de soca a rel que, a manca d'una sorollosa sonoritat, posseeix un refinadíssim gust musical, una tècnica que no cal importar d'Alemania, una sensibilitat i una delicadesa que fan d'Abelard Mus un total concertista de la més depurada qualitat. Tal sortí el «Concert» en re major, del colós de Bonn, el qual tingué pendent la generació congregada a la immensa sala d'una ovació unànime que esclatà incontinentment ja abans d'acabar. «Egmont», obertura,

tancà el magnífic programa després de llarga estona, car les ovacions tributades a l'eminent violinista, al mestre Lamote de Grignon i als seus executants, eren gairebé més que difícils d'acallar.

Fresquets i alegrets, els concurrents marxàrem, ben satisfets artísticament, bo i esperant que a Belles Arts algun dia hi pessin la calefacció central. ¿No hi ha res inventat que pugui fer més confortable l'estada a la siberiana Sala del Palau de Belles Arts? Un altre dia farem la mateixa pregunta a la direcció del Palau de la Música Catalana.

Bibliografia

RICHARD STRAUSS: *El Cavaller de la Rosa*, comèdia musical en tres actes de Hug de Hofmannsthal. Versió adaptada a la música per Joaquim Pena.

Un llibre que cal tenir a totes les biblioteques. Un llibre que cal que lleixin tots els amants del teatre. Un llibre que és indispensable a tots els que concorrin a les representacions d'«El Cavaller de la Rosa» al nostre Liceu i que no han de deixar d'adquirir aquells que diuen interessar-se per la catalanització de l'òpera i per la nacionalització del nostre primer teatre.

Joaquim Pena, l'erudit musicògraf, la qual obra mai serà prou lloada, mercès al qual els grans mestres del «lied» i les grans creacions escèniques dels clàssics han estat passades a la parla catalana. El traductor incansable de les grans obres líriques modernes, dels principals oratoris i de tot el teatre musical de Ricard Wagner, ha fet amb «El Cavaller de la Rosa» un nou servei que representa un altre sacrifici en favor de la parla catalana. Aquest sacrifici té encara un doble valor. El d'obrir el camí a la catalanització total de l'escena lírica al nostre Gran Teatre. La traducció que Joaquim Pena ha fet de l'obra de Strauss-Hofmannsthal, a part de l'interès que sempre representa una versió catalana d'una obra cabdal, indica tots aquells fragments o escenes que han estat mutilades o suprimides en les representacions d'enguany, ultra aquelles que a darrera hora s'han fet de nou a l'obra i que són sempre procediment lamentable al qual ni el traductor ni el públic pot donar-hi llur conformitat.

La pulquerrima tasca del mestre Joaquim Pena serveix, doncs, encara més, per completar allò que amb poc escrúpol ha estat tractat per conveniències que tots sabem i que no cal remarcar. Estem segurs i acomplim amb el nostre deure en recomanar-ho a tots els nostres amics i llegidors, que aquesta magnífica traducció d'«El Cavaller de la Rosa» serà adquirit i llegit amb el màxim d'interès per tots aquells que senten un veritable amor per a la intensificació de les lletres catalanes, especialment en relació amb les coses que coses que dignifiquen i amplifiquen el radi d'acció de la nostra parla en la més bella i més gran de les arts.

Aquesta obra es ven al Gran Teatre del Liceu, a totes les llibreries i magatzems de música i al dipòsit de la mateixa «Llibreria Verdaguera», Rambla de Mig, 5, al preu de 4 pessetes. Felicitem a l'amic Joaquim Pena pel seu nou encert i agraïm-li la seva gentilesa, li desitgem el major èxit de venda, car no altra cosa es mereix l'admirable tasca que representa la traducció al català d'una obra de tal naturalesa.

C. O.

LA MÚSICA "DA CAMERA"

Casal del Metge i Palau de la Música Catalana

Associació de Música "da Camera"

Audiciones Intimes

Dues audicions oferi darrerament l'Associació de Música «da Camera», una d'elles a «Audicions Intimes» del Casal del Metge, i altre en Concert al Palau de la Música Catalana. Ambdues sessions serviren per a presentar a Barcelona a l'eminent cantatriu russa Maria Kurenko, artista de veu, avui ja, poc extensa, però meravellosa de timbre i de mestrivola escola de cant que li permet fer de la gorja allò que li plau, que també plau a l'auditori que l'escolta, el qual no deixa entreveure el menor cansament després d'un concert atapeït i dedicat exclusivament a obres de cant.

Maria Kurenko interpretà, en ambdós recitals, un extens enfilall de «lieders» clàssics i moderns, passant per totes les escoles, àdhuc la russa, en la qual, com és de suposar, hi té una veritable especialitat.

Aquestes escoles del «lied» vingueren representades molt acuradament per obres de Lotti, Pergolese, Beethoven, Schubert, Hué, Donaudy, Délibes, Faure, Max-Reger, Strimer, Bassa-Nin, Debussy, Liszt, Cyril Scott, Medtner, Glinka, Rimsky-Korsakoff, Tchaikowsky, Balakireff, Varlamoff, Dargomysky, Gretschaninoff, Mussorgsky, Strawinsky, ultra les grans àries de les òperes «Don Joan», «El Rapte al Serrall» i «Les Noces de Figaro», de Mozart; «Semiramis», de Rossini; «Rodelinda», de Haendel; «La Fira de Sorotxinsky», de Moussorgsky; «Snegourotchka», de Rimsky-Korsakoff, i «Mavra», de Strawinsky, obra que Maria Kurenko estrenarà als Estats Units, designada especialment per l'autor i de la qual ha volgut tenir la gentilesa de fer-nos-la conèixer. Maria Kurenko, que en totes les obres del programa posà de manifest unes excepcionals dotes de cantatriu de primeríssima categoria, assolí ovacions inacabables en acabar cada una de les seves actuacions a l'Associació de Música «da Camera».

Associació de Música Antiga

La darrera versió de l'Associació de Música Antiga s'ha celebrat a la Casa de l'Ardiaca, amb una audició dedicada als mestres del llaüt adaptats a la guitarra moderna. El concert, que anà a càrrec del guitarrista Francisco Alfonso, fou precedit d'una conferència, la qual va ésser confiada al musicògraf Vicents M.ª de Gibert, que fou molt aplaudit per la seva documentadíssima tasca i a continuació de la qual el senyor Alfonso interpretà un bell programa integrat per obres de Lluís Milàn (1535); Gaspar Sanz (1674); Robert de Visée (1682); Ferràn Lor (1780-1839) i J. S. Bach (1685-1750). Francisco Alfonso fou repetidament aplaudit a cada composició i especialment en acabar el programa.

Joan Pich i Santasusana
 Director de l'Institut Orquestral
 de Concerts

Leopold Cardona
 que ha donat un recital de piano
 a la Sala Mozart

Sala Mozart

Associació d'Estudiants de l'Escola Municipal de Música

El nostre amic i col·laborador Leopold Cardona, s'ha desplaçat a la Sala Mozart amb un concert de categoria que el posa, tant pel contingut del seu programa com per la interpretació que donà a les obres que hi figuraven, a l'alcària dels concertistes de més prestigi que honoren la nostra escola musical. La seva musicalitat i la seva tècnica són en extrem notables i fa un ús mesurat de les seves grans facultats, emprades sincerament a profit de les obres interpretades. En el programa extens i variat, després de la «Tocatta en re menor» de Bach-Busoni, oïrem l'«Appassionattu» de Beethoven, molt ben dibuixada, clara de ritmes i en un tot adicte a la factura beethoviana. A continuació oïrem una selecció d'obres de Debussy, Chopin, Liszt, Falla i Albéniz, d'entre les quals esmentarem com a més destades per la seva depurada interpretació «Fantasia-Impromptu», de Chopin; «El Puerto» i «Triana», d'Albé-

Aquest número ha estat

visat per la censura

niz; «Dansa del foc», de Falla, i la «Rapsòdia» número 2, de Liszt, a la qual encara haurem d'afegir «Patinillo Cordobés», original del concertista que el féu triomfar en el doble aspecte de compositor i d'interpret. El concert, que fou organitzat per l'Associació d'Estudiants de l'Escola Municipal de Música, es veié extraordinàriament concorregut, essent Leopold Cardona aplaudit ben insistentment i felicitat coralment en acabar el magnífic concert.

Maria Infiesta de Olivares

Pianista que ha actuat a la Sala Marshall

Marian A. Olivares

Notable liederista que actua a la Sala Marshall

Sala Marshall

Un bell concert oferi en aquesta formosa sala de l'Acadèmia Marshall el liederista argentí Marian A. Olivares, al qual acompanyà al piano la seva esposa Maria Infiesta, que havia estudiat amb Enric Granados i després amb Frank Marshall. En les dues primeres parts hom dedica tota l'atenció als clàssics, passant pel programa Falconieri, Scarlatti, Bach, Mozart, Schubert i Schumann. Marian A. Olivares cantà pulcrament totes aquestes obres i d'una manera especial «La Violette» de Scarlatti, «Après de toi» de J. S. Bach i les dues obres de Mozart «Le jeune fille, et la violette» i «Le jour du bonheur», essent també ben celebrades les seves interpretacions de Schubert «Dove?» i «L'Épine et le rose» i «J'écoute mon cœur», de Schumann. De la tercera part, a part les tres cançons populars argentines d'Aguirre, Forte i López Buchardo, foren molt aplaudides «Mañana era», «Llorad corazón» i «Iban al Pinar», de Granados, cantades de pur estil i pulcrament acompanyades al piano. El públic que concorregué a aquesta audició, el qual envai completament totes les sales de l'Acadèmia on és instal·lada l'elegantíssima Sala Marshall, aplaudí al senyor Olivares i a la senyora Infiesta insistentment, essent aquesta darrera obsequiada amb sengles ramells de flors com a record d'aquesta memorable festa musical.

La concurrència sortí de la Sala Marshall altament satisfeta.

Associació de Cultura Musical

Tanmateix ja hem oït a Mischa Elmann. Aquest violinista, virtuós per damunt de tot, oferí un programa un xic eclèctic i per cert no gaire fort ni en un concepte ni en l'altre. No ens convencé pas en el «Concert en sol menor» de Bach-Nachez, ni tampoc en la «Sonata en re menor» de Brahms, aquesta, però, més addient a les seves qualitats, encara que feble de força. En la «Simfonia Espanyola», de Lalo, que ja és una obra un xic passada, s'anà creixent fins arribar a la darrera part, on assolí un major èxit interpretatiu en algunes petites peces. D'aquestes, que foren «Romança» de Mendelssohn; «Dansa espanyola», de Falla; «Nocturn», de Chopin-Wilhelmj, i «Balada i Polonesa», de Vieuxtemps, tingué de repetir la segona i la darrera, afegint al programa la famosa «Aria» de J. S. Bach, que, com sempre, fou acollida amb un gros entusiasme. També tocà, fora de programa, «Cançó Lluís XIII i Pavana», de Couperin-Kreisler, a la qual li donà una execució un xic arbitrària. El públic, que en principi es reservà bastant, acabà per aplaudir a Mischa Elman amb més insistència que gran entusiasme.

SOCIETAT CATALANA DE CONCERTS

A la Sala d'Audicions de la Casa Ribas inaugurà les seves tasques la nova «Societat Catalana de Concerts», filial del Patronat Ardèvol, amb un Concert dedicat al «Quartet», amb la particularitat d'ésser tots els «quartets» executats exclusivament d'autors catalans. Oïrem, a la primera part, un «Quartet en re», de Cuscó, executat d'una sola tirada, que revela les bones condicions de compositor d'algària del seu autor, ja manifestades en la seva darrera estrena a l'Orquestra Fau Casals. A continuació, altre «Quartet en si menor», del mestre Enric Morera, mestriol de concepció i de factura, el qual produí un efecte excellent, especialment el tercer temps, escrit en moviment de sardana. Acabà el concert amb un «Quartet en sol», de Ferran Ardèvol, excellentment construït i de concepció clara i fluida, que assolí també un falaguer èxit, cosa la qual deixà ben palesat que també saben fer bona música els compositors de casa.

Foren intèrprets d'aquest primer Concert, el «Quartet Ibèric», del qual en formen part els distingits concertistes Ferran Guerin, Josep Doncel, violins; Gracià Tarragó, viola, i Ferran Pérez Picó, violoncel, amb els quals cooperaren Elionor Fabré i Ferran Ardèvol, que tenien una part de piano a quatre mans en el «Quartet» de Ferran Ardèvol, executat a la darrera part.

Els esmentats intèrprets foren insistentment aplaudits per la nombrosa i selectíssima concurrència que assistí a aquesta primera presentació de la «Societat Catalana de Concerts».

Associació Musical del Districte IX

Un bell recital oferí el violinista Enric C. Marsal en el primer Concert de curs de l'Associació Musical del Districte IX. El senyor Marsal, ja avantatjosament conegut per les seves anteriors actuacions a Barcelona, assolí en aquest nou concert un veritable èxit, del qual en participà ben justament el pianista Enric Suñé.

A la primera part del programa interpretaren els esmentats concertistes la «Sonata núm. 3», de Haendel, a la qual seguí el magnífic «Concert» en re major, de Mozart. Ambdues obtingueren una ben justa interpretació, que fou subratllada amb aplaudiments espontanis. En la darrera part, «La plus que lente», de Debussy; «Ave Maria», de Schubert; «Obertass», de Wieniawsky; «Rêverie», de Schumann, i «Variacions sobre un tema de Corelli», de Tartini-Kreisler, els senyors Marsal i Suñé es feren aplaudir encara si cap amb major entusiasme, havent-se de presentar nombroses vegades a l'estrada.

El públic, ben nombros de l'Associació Musical del Districte IX, sortí plenament satisfet de la vetllada.

C O.

LA MÚSICA RELIGIOSA

Per tal de celebrar la Festivitat de Santa Cecília, patrona de la Música, ha tingut lloc a la Parroquial Basilica de Santa Maria del Mar un solemne Ofici en el qual la Capella de Música, que dirigeix el mestre Mas i Serracant, interpretà la gran Missa «In honorem divino arte I Virginis Marie», de Goicoechea, acabant la festa amb l'antífona «Cantantibus Organis» del mestre Antoni Comella. Aquesta festa es veié en extrem concorreguda pels veritables amants de l'art musical, amateurs i professionals, els quals rendiren culte a la Santa Patrona del nostre gran art, en honor de la qual era celebrada. La Capella de Música, dirigida pel mestre Mas i Serracant, interpretà les obres ja esmentades amb la mestria i fervor en ella acostumats.

A l'Església de la Magdalena, de París, ha estat celebrada amb una gran solemnitat la Festa de Santa Cecília, Patrona de la Música, essent executada la «Gran Missa» en si menor, de J. S. Bach, interpretant-la els famosos artistes Mlles. Jane Laval i Pifteau, Mme. Lina Falk i MM. Saint-Cricq i Cambou, amb chors i orquestra dels Concerts Pardeloup, sota la direcció de l'eminent mestre Albert Wolff i amb la col·laboració de l'organista M. Dominique Allard. Els nombrosos devots de Santa Cecília i de la Música envairen completament l'ample nau i tots els claustres de la Santa Casa, essent ben elogiada la tasca magnífica de tots els executants.

Associació de Cultura Musical

Dijous 6 de Desembre a les
10 del vespre

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Presentació a Barcelona del fa-
mos pianista polonés

H O F M A N N

Exclusivament per als socis de
Asociación de Cultura
Musical

Per a detalls i inscripcions:

Clarís, 43, 1.º, 2.ª Tel. 20328

JOSEF HOFMANN

Nasqué a Cracòvia el dia 20 de gener de 1876. Es fill d'un professor del Conservatori i Director de l'Opera de Varsòvia i d'una eminent cantatriu. Fins l'any 1892 estudià el piano amb el seu pare i de 1892 fins a 1894 amb Anton Rubinstein. A l'edat de sis anys, Josep Hofmann va presentar-se per primera vegada davant d'un públic, i, quan va fer-ne nou, realitzà la seva primera tournée per Alemanya, Dinamarca, Suècia i Noruega, actuant també a Viena, París i Londres. La seva primera tournée per Amèrica va fer-la l'any 1887, donant cinquanta-dos concerts en dos mesos i mig, la qual cosa va desvetllar la indignació de la Societat de Protecció a la Infància i originà importants trastorns a la salut del jove concertista. Després d'un descans de sis anys, a Eerlin, Hofmann va tornar a reaparèixer més fort, més madur i més musical, fent el seu debut a Dresde, l'any 1894. En 1898 tornà a Amèrica, realitzant una tournée triomfal. D'aleshores ençà, aquest artista ha viscut principalment a Amèrica, on ha assolit, actuant en nombrosos recitals i amb totes les grans orquestres, l'altíssim prestigi que avui té. Com a compositor, ha realitzat també una remarcabl etasca, car ha compost concerts de piano, sonates i una simfonia, algunes d'aquestes obres sota el nom de «Dvorsky».

Josep Hofmann és Director del famós Institut Curtis de Música de Filadèlfia. El 21 de juny de 1933 la Universitat de Pensilvània li conferí el títol de Doctor de Música. La comunicació presidencial atorgant-li aquest títol fa referència a la seva tasca com a pianista, compositor, musicòleg i pedagog.

Josep Hofmann actua a Espanya per primera vegada.

Suplement al número 6 i 7 de

LA MÚSICA

PUBLICACIÓ SETMANAL IL·LUSTRADA

Director CAMIL OLIVERAS

LA RADIO

DIA 20

Budapest i Viena varen retransmetre un concert des del «Grossen Musikvereinsaal», amb la simfònica, sota la direcció d'Oswald Kabasta i del pianista Wilhelm Backhaus. Fou executada la «Primera simfonia», de Brahms, i un formidable «Concert en la Major per a piano i orquestra», de Mozart; «L'aprenen de bruixot», de Paul Dukas, i «Geisterpunkt» (sortilegi), de Gink-Maugiagalli, també per a piano i orquestra. L'excel·lent pianista que és Wilhelm Backhaus faran innecessària aquí tota mena de comentaris per a detallar la seva excel·lent interpretació.

Roma i les seves emissores d'Itàlia (centre), ens oferiren un concert de música «da Camera», amb obres de Castelnuovo, Tedesco i de Wolff Ferrari. També oïrem una selecció de «Luccia di Lammermoor», l'òpera de Donizetti cantada per Totti dal Monte y del tenor Galliano Massini, de veu magnífica i potent.

DIA 24

En aquesta dia (que pot qualificar-se com a aconteixement), Barcelona ens ofereix la retransmissió des del teatre Espanyol de Madrid d'un concert per la Filharmònica, dirigida per Pérez Casas. Sobressurt d'aquest concert la quinta simfonia de Beethoven, molt encertada, però, tal vegada, mancada de matissos.

JAUME MORAGAS

CORRESPONDENCIA

PENÍNSULA

Castelló de la Plana. — El primer concert de curs de la Societat Filharmònica, ha tingut lloc a la Sala del Conservatori de Música, essent confiat a l'eminent pianista madrilenya senyoreta Elena Romero, que tants èxits porta guanyats a Madrid, València i Barcelona, especialment en la seva actuació amb la Banda Municipal al Palau de Belles Arts. Certament, la nomenada que precedia aquesta artista no ha estat gens exagerada, doncs que la seva brillantíssima actuació deixà un record inesborrable. Elena Romero té una escola depurada, en la qual ofereix un tast de cadascun dels seus mestres que, ultra ésser varis, han estat els més prestigiosos i d'entre els quals cal destacar el malaurat Balsa, i actualment a Barcelona, on ha passat a perfeccionar-se, l'insigne mestre Frank Marshall. El programa, força atapeït, era altrament d'una importància excepcional i d'ell destacarem l'«Appassionata», de Beethoven; «Quejas o la Maja y el Ruiseñor», de Granados; «El Puerto», d'Albéniz; les dues danses d'«El Amor Brujo», de Falla, i la «Rapsodia» número 6, de Liszt, ultra la «Danza» del ballet «La corrida de feria», de Bacarisse, especialment dedicada a Elena Romero. Completaren el programa diverses obres de Mozart, Asencio, Chopin, Debussy i Liadov. En totes elles la personalitat d'Elena Romero es destacà ben accentuadament, fent-se aplaudir nodridament en tot el programa i particularment en algunes obres, provocant veritables ovacions de record inoblidable. Elena Romero es veié obligada a correspondre amb la interpretació de bon nombre d'obres que no eren al programa. El públic sortí molt satisfet d'aquest important concert organitzat amb tant d'encert per la Filharmònica d'aquesta ciutat.

FLORESTAN

Madrid. — Els concerts de l'Orquestra Filharmònica, que dirigeix el mestre Pérez i Casas, ha interpretat, en els darrers concerts, la «Quatrena Simfonia» de Beethoven, i el «Concert» número 2, per a piano i orquestra, de Serge Rachmaninoff, en el qual prengué part l'illustre professor del Conservatori de Madrid, Antoni Lucas Moreno. L'obra magnífica i el pianista formidable, feren d'aquesta audició un veritable monument musical. Lucas Moreno, que fou frenèticament aplaudit, oferí al públic una pulquerrima audició del «Moment musical» de Schubert, que acabà d'arrodonir el grandios èxit. El concert acabà amb la «Sonatina-ballet», de Halffter, i la «Cavalcada de les Walkyries», de Wagner, en les quals obres, com en les anteriors, foren extraordinàriament ovacionats el mestre Pérez i Casas i els seus excel·lents professors de l'Orquestra Filharmònica.

* * *

Un altre magnífic esdeveniment, el constituï el Concert ofert per l'Orquestra Simfònica, que dirigeix el mestre Fernández Arbós. En aquesta audició se'n féu oïr la «Cinquena Simfonia», de Txaikowsky, un fragment de «Parsifal», de Wagner, i la «Dansa dels vels de Salomé», de Richard Strauss. Ultra aquestes obres, ens fou oferta en primer audició «Preludi i dansa popular» del compositor castellà Antonio José, el qual dirigí l'estrena de la seva obra. Aquesta obra que al·ludeix uns moments del Quixot, ha estat molt ben traçada pel compositor i pertany a una òpera que Antonio José encara no ha pogut estrenar, amb tot i haver-la acabada ja fa més de cinc anys.

El mestre José Antonio i el director de la Simfònica, mestre Fernández Arbós, foren extensament aplaudits en acabar l'audició esmentada.

AS.

ESTRANGER

Paris. — Al Teatre dels Camps Elísis, el gran Toscanini dirigirà quatre concerts al davant de l'Orquestra Straram, executant-se per primera vegada sota la seva direcció la «Novena Simfonia» de Beethoven, amb el concurs d'un centenar de coristes i solistes vocals. El fet de que mai no hagi dirigit aquest famós mestre la gran simfonia beethoveniana, fa que existeixi una major expectació per a conèixer la versió que d'aquesta obra mestra en donarà aquest director formidable.

El centenari de Boieldieu, serà commemorat dignament a l'Òpera Còmica, anunciant-se la representació de l'òpera del famós mestre «El nou senyor de la ciutat».

Entre les obres que s'han donat a conèixer ací durant la present temporada de concerts, cal remarcar «Cant Simfònic» del compositor Prokofieff, la qual obra ha estat reputada com la més profunda de sentiment que ha produït aquest famós compositor rus.

Boston. — Un fet extraordinari s'ha registrat que ha causat admiració i entusiasme. L'ha constituït el debut del gran pianista Paul Wittgenstein, noble austríac que va perdre el braç dret a la gran guerra, i el qual ha executat d'una manera admirable el «Concert» per a piano compost per la mà esquerra per Maurice Ravel. El mestre Kouzewitzky, que dirigia l'orquestra, i els professors de la mateixa, s'alçaren tots en una ovació espontània que es perllongà llargament i el públic de peu dret aclamà a Wittgenstein frenèticament. Cal remarcar que assistí a aquest Concert un públic imponent.

Mild. — S'ha descobert una sorollosa estafada feta per un músic que es feia passar pel conegut compositor Richard Drigo. L'esmentat músic, que es diu Tobia Nikotra, havia venut a Walter Toscanini, fill del gran director, una composició clàssica atribuïda a Mozart, la qual s'ha comprovat que havia estat falsificada. Aquesta mateixa composició havia estat també venuda temps enrera a la Biblioteca del Congrés de Washington en una excursió artística que Tobia Nikotra realitzà pels Estats Units, amb el nom suposat del compositor Drigo. El falsificador ha estat multat amb quatre mil vuit-cents lires i a dos anys de presó.

Budapest. — La successió d'Hubay, en la direcció de l'Acadèmia Superior de Música, ha recaigut en el prestigiós mestre Ernest Donyani. Jenó Hubay havia ocupat aquest càrrec durant quaranta-vuit anys.

Al Teatre Reial ha actuat amb un gros èxit el cèlebre tenor Lauri Volpi, el qual s'ha presentat amb «Rigoletto», de Verdi.

M A T E R I A L
P E R A O F I C I N E S
I M P R E S O S
D E T O T E S M E N E S

Papereria
PRIETO

Carme, 30

BARCELONA

NOTICIARI

Diumenge, dia 25, vàrem tornar a sentir al pianista americà Miquel de Zadora. Aquest segon recital, que escoltàrem amb certa prevenció, ens va satisfer de bon tros més que l'anterior. «Caprici» i «Campanella», de Paganini-Liszt; «Freludi», «Zarabanda» i «Tocata», de Debussy, foren unes execucions brillants de mecanisme, que precisament per ésser aquesta llur essència van quedar molt bé.

No podem dir el mateix de la sonata «Clar de Lluna», de Beethoven, on la profunditat emotiva del primer temps i l'encisadora tendresa de l'«allegretto», passaren completament desapercibudes per a l'interpret. En quant al «Presto agitato», dit extremadament precipitat, és on es féu més palesa la incomprensió que aquest pianista té dels clàssics.

Tocà també «Quatre romances sense paraules», de Mendelsshonn, en les quals hauriem volgut trobar-hi la «souplesse» dels romàntics i sonoritats un xic més delicades.

Ens queda la sensació que Zadora és el concertista anacrònic per a qui les fantasies d'òpera amb variacions són el seu element indiscutible.

HIPÒLIT CARRERAS

L'excel·lent pianista Mlle. Ivonne Biure, que sofrí un greu accident dies enera, es troba ja molt millorada, per la qual cosa aviat reprendrà les seves tasques musicals que fins ara havia suspes obligadament. En el suposat que aquesta millora augmentarà ràpidament, hom espera que la seva actuació a l'Associació Musical del Districte IX serà un fet en una data imminent. No cal dir com celebrem que Mlle. Biure, completament guarida de l'atropellament sofert, pugui tornar a la vida artística, en la qual son prou coneguts els èxits que l'esperen. La nostra felicitació més coral a la distingida concertista Ivonne Biure.

* * *

Hom diu que a l'Estudi Laporta, ultra la tanda de concerts que venen celebrant-se amb tant d'èxit anualment, es prepara una gran recepció musical a honor d'l mestre Arthur De Greef. Aquest esdeveniment extraordinari tindrà lloc, segons totes les probabilitats, cap a fi de desembre o primers de gener i és esperat, pels pocs que coneixen l'esmentat projecte, amb un vertader interès. Donarem més detalls d'aquesta importantíssima festa en el seu degut moment.

* * *

Els dies 1 i 3 de desembre actuarà, en dos únics concerts, el cèlebre «Galimir Quartet», de Viena, el qual, integrat pels germans Félix, Adrienne, Renée i Margueritte Galimir, interpretarà per primera vegada a Barcelona les interressantíssimes obres «Suite lírica», d'Alban Berg, i «Quartet sobre temes indis», de Fr. Jacobi, ultra diverses obres d'Haydn, Beethoven, Schumann i Debussy.

En el mateix mes de desembre actuarà el gran pianista Arthur De Greef en un concert amb l'Orquestra Clàssica i en un altre recital dedicat a l'evolució de la Sonata.

Aquests concerts han estat organitzats per l'Associació de Música «da Camera» i tindran lloc al Palau de la Música Catalana i a «Audicions Intimes» (Casal del Metge) i per els quals s'admeten inscripcions de soci al seu estatge, Via Laietana, 46, telèfon 17798, on es facilitaran tota mena de treballs i dades.

* * *

L'Acadèmia Marshall prepara per a començaments del proper any, un cicle de conferències sobre la «Història del Piano», les quals han estat confiades al prestigiós musicògraf i crític musical Otto Mayer. Aquestes conferències aniran il·lustrades amb nombrosos exemples musicals interpretats per varis professors de l'Acadèmia i també amb algunes plaques gramofòniques marca «La Voz de su Amor».

El curs, que comprendrà fins a vuit conferències, serà desenvolupat amb detallades exposicions sobre el monocordi fins al piano modern; les variacions i les suites al segle XVIII; els virginalistes anglesos; les fugues de J. S. Bach; la Suite barroca fins la Sonata clàssica; les suites de J. S. Bach i Domenico Scarlatti i les seves sonates; les peces de clavicè de François Couperin; les sonates de Ph. Em. Bach; les formes clàssiques de les sonates a piano (Haydn i Mozart); al dintell d'una nova època de l'art pianístic; Beethoven i el nou tipus de «virtuosos»; cap a l'estil romàntic; Mestres de transició: Hummel, Dussek, Field i altres. La naixença de l'estudi per a piano. El «Klavierstück» líric. Moments musicals de Schubert i la vasta producció per a piano de Weber, Chopin i Schumann; l'apogeu de l'estil brillant i del «virtuosisme»: Franz Liszt; Tradició i reacció. Un gran romàntic clàssic: J. Brahms. Alguns grans compositors contemporanis per a piano a la fi del segle: Max Reger, Alexandre Scriabine i César Franck. L'impressionisme francès: Claude Debussy. Cap a un nou clàssicisme: Ferruccio Busoni i Erik Satie; l'esdevenidor del piano i la nova generació. «Klavierübung» (exercicis per a piano) de Paul Hindemith i el folk-lorisme rítmic en la producció pianística de Béla Bartók.

Aquestes conferències es celebraran els dies 12 i 26 de gener, 9 i 23 de febrer, 9 i 23 de març i 13 i 27 d'abril de 1935, precisament en dissabtes, de set a dos quarts de nou del vespre.

Per a inscripcions i detalls cal dirigir-se a la Secretària de l'Acadèmia Marshall, tots els dies feiners de sis a vuit de la tarda.

* * *

El mestre Pau Casals a sortit cap a Edimburg (Anglaterra) per tal de donar diversos concerts, en els quals actuarà com a violoncellista i com a director d'orquestra. Aprofitant aquest viatge, el mestre Casals prendrà possessió del grau de «Doctor Honoris Causa» que temps enrera li fou concedit per la Universitat de Hidemburg. Corresponent a la distinció de què ha estat objecte Pau Casals, estrenarà allà el «Concert» per a violoncel i orquestra que li ha estat dedicat per l'eminent compositor escocès Francis Torey. Amb tal motiu es preparen diversos actes a honor del nostre gran artista. Aquest visitarà també Itàlia, on tocarà i dirigirà en varis concerts, els quals són esperats amb una espectació veritable.

* * *

El diumenge dia 2 de desembre proper, a les cinc de la tarda, l'Associació Obrera de Concerts celebrarà el centenari de les seves audicions musicals, en el qual l'insigne violoncellista mundial Pau Casals donarà un recital acompanyat pel pianista Blai Net. Aquest extraordinari esdeveniment donarà lloc a diversos actes d'homenatge al gran mestre, en remercament de la seva desinteressada col·laboració a la vida artística de l'Associació Obrera de Concerts, fundada per ell. Per aquest esdeveniment, cal tenir present que no es facilitaràn invitacions i que per tal només hi podran entrar aquells socis que amb el respectiu carnet puguin exhibir el rebut corresponent al segon semestre de 1934, el qual és de color verd i porta ben visible la inicial C, en color vermell. No seran ateses les reclamacions que es facin el mateix dia del Concert.

* * *

La Junta Directiva de la «Societat Catalana de Concerts» ha nomenat un comitè assessor per a la formació de programes, integrat pels mestres E. Morera, J. Pahissa, F. Ardèvol, R. Lamotte, A. Massana, A. Marqués, J. Llongueres i B. Samper. Aquest comitè prega a tots els compositors de Catalunya o domiciliats a Catalunya es serveixin trametre una llista d'obres a la Secretaria del Patronat Ardèvol, Passeig de Gràcia, 78, segon, segona.

* * *

El dijous, dia 6 de desembre, Associació de Cultura Musical presentarà al gran pianista Josep Hofmann, el qual ve precedit de la més justa fama. Al recital d'aquest famós artista del piano seguirà el que el dia 20 del mateix mes oferirà el virtuós suprem del violí Zino Francescatti. Això en espera del gros esdeveniment de la temporada, que els constituirà indefectiblement el famós pianista i gran compositor rus Serge Rachmaninoff, l'actuació del qual és esperada amb enorme espectació donada la seva extraordinària nomenada. Tots els detalls i inscripcions per aquests importants esdeveniments poden obtenir-se a l'estatge de l'Associació de Cultura Musical, Claris, 43, telèfon 20328.

* * *

INSTRUMENTS DE MUSICA

DE CORDA I DE VENT

VIOLERIA D'ART

EQUIPS D'ORQUESTRA

REPARACIONS GARANTIDES

PIANOS

DE LLOGUER I VENDA A TERMINIS

R. PARRAMÓN

Carme, 8

BARCELONA

AUDICIONS INTIMES

Presentació en dos Concerts únics a Barcelona

GALIMIR QUARTET

DE VIENNA

format pels germans

Félix Galimir. . .	Violí I
Adricne Galimir. .	Violí II
Rene Galimir . . .	Viola
Marguerite Galimir	Violoncel

Dissabte, 1 desembre 1934 — a les 10 del vespre

BEETHOVEN

Op. 18, n.º 3

DEBUSSY

Op. 10

SCHUMANN

Op. 41 n.º 3

Dimarts, 4 desembre 1934 — a les 10 del vespre

MOZART

Op. n.º 465

ALBAN BERG

Suite lírique
Primera audició

SCHUBERT

en re menor

Exclusivament per els inscrits a AUDICIONS INTIMES
Inscripcions i detalls: VIA LAIETANA, 46, 5.º, 3.ª — Teléfon 17798

Associació Musical del Districte IX.º

Divendres, 7 de Desembre de 1934 a les 10 del vespre

QUARTET LYCEUM

LLUIS BENEJAM	violí
MIQUEL DOMINGO	violí
JOAN CASALS	viola
ROBERT TORRES	violoncel

OBRES DE

Haydn-Debussy i Beethoven

Teatre de l'Orfeó
L'Eco de Catalunya

Ramon Batlle, 19 i 21

Exclusivament
pels socis

LA BASE DE L'ECOMOMIA

"SISTEMA VIMAS"

DEMANEU INFORMES

Plaça Catalunya, 3, 2^{on}, 2.^a

Teléfono 22193

BARRETS PER A
SENYOR I SENYORA

ARTICLES DE
PELL i per a Regal

MAGRINÀ

Avinguda Porta del Angel, 1

Teléfono n.º 12518
BARCELONA

MATERIAL
PER A OFICINES
IMPRESOS
DE TOTES MENES

Papereria PRIETO

Carme, 30

BARCELONA

Manufactura de Pianos,
Autopianos i
Pianos de Cua

"Orpehus"

MARCA REGISTRADA

Francesc Pagés Marcé

Exposició i Despatx:

Aribau, 99 - 101

Fàbrica: Londres, 190-192

Teléfono 73988

BARCELONA

Lloguers, Terminis, Canvis,
Afinacions Reparacions

ACADEMIA MARSHALL

Rambla Catalunya, 106, pral. - Teléf. 72726

Director **Frank Marshall** Subdirector **Doménec Mas i Serracant**

Secretaria, MARIA DAVALILLO

Piano-Violí-Violoncel

Classes especials de viola-tenor PARRAMÓN

Solfèig - Teoria - Harmonia

Historia - estètica i formes musicals

Conferències sobre historia del Piano per OTTO MAYER

Declamació catalana i castellana

Cursos d'Anglès i Francès

Sala d'Àudicions

78(05)(46.71 Bor) Mus